

NAŠI ZASTUPITELÉ

V minulém čísle Echa jsme jim vyjádřili blahopřání ke zvolení do funkce, dnes vám je chceme stručně představit.

ZASTUPITELÉ MĚSTA BRNA

1. JUDr. Helena Sýkorová, právnička, dlouholetá zkušená a pracovitá funkcionářka ZMB i Zastupitelstva MČ Brno-Kohoutovice. V ZMB končí třetí volební období, dvě volební období předsedkyně Kontrolního výboru ZMB, členka dalších komisí Rady ZMB, ZMČ Brno-Kohoutovice i ZJMK. Místopředsedkyně MěV KSČM v Brně.

2. RNDr. Daniel Borecký, CSC., vysokoškolský učitel, rovněž dlouholetý zkušený zastupitel ZMB - končí třetí volební období - člen 5 komisí rady ZMB. Dlouholetý zastupitel MČ Brno-Líšeň. Předseda ZO KSČM v Líšni, člen MěV KSČM v Brně.

3. Martin Říha, stavební technik, člen Komise pro rozvoj venkova a zemědělství Rady JMK, předseda územního sdružení Českého zahrádkářského svazu v Brně. Člen ÚV KSČM a MěV KSČM v Brně.

4. Jiří Hráček, asistent prodeje, současný zastupitel ZMČ Brno-střed, člen MěV KSČM v Brně a předseda jeho Komise mládeže.

ZASTUPITELÉ MĚSTSKÝCH ČÁSTÍ BRNA

Bohunice

Ing. Roman Chytil 49 let prodavač

Brno-jih

Radek Ponížil 37 let technolog (*bezpartijní*)

Brno-sever

Emil Víték 56 let správce nemovitostí

Mgr. Roman Slejška 50 let referent

(Pokračování na s. 2)

JAK DÁL PO KOMUNÁLNÍCH VOLBÁCH

Volby jsou za námi a společně jsme překousli skutečnost, že nedopadly zcela podle našich představ. Nejde však o toto „překousnutí“. Je přece v zájmu strany zamyslet se nad tím, co bylo příčinou našeho volebního výsledku.

Příležitostí k tomuto hodnocení bude příprava posledních členských schůzí v letošním roce. Letos na přelomu roku nebudou, stejně jako v roce 2012 svolávány výroční členské schůze ZO KSČM. **Protože se však jedná o poslední ČS v roce, je třeba věnovat jejich přípravě a průběhu zvýšenou pozornost.** To je ostatně dáno obsahem jejich jednání. Tyto schůze vyhodnotí naši práci v letošním roce, projednají hospodářské záležitosti i případné kádrové změny. Projednají rovněž plány práce organizací pro příští rok 2015. Jistě se mnou budete souhlasit, že tím stěžejním v hodnocení práce ZO a jejich jednotlivých členů budou výsledky voleb - mimochodem, nepamínejme, že letos byly troje - mimo komunálních (někde i senátních) i volby do Evropského parlamentu. **Schůze tedy zhodnotí, jak se jednotliví členové strany, základní organizace, a z jejich pohledu i vyšší stranické orgány podílely na přípravě voleb, tedy ve svém důsledku i na jejich výsledku.** (Dokončení na s. 2)

Komise ideově teoretické práce MěV KSČM v Brně

zve na **DISKUSNÍ ČTVRTEK,**

který se uskuteční dne 20. listopadu 2014 od 16 hodin na MěV KSČM v Brně, Křenová 67, 2. poschodí

Téma: **ČESKÁ REPUBLIKA – 25 LET
PO LISTOPADOVÉM PŘEVRATU**

Účast přislíbil: RSDr. Vladimír HERMAN.

NAŠI ZASTUPITELÉ – ZASTUPITELÉ MĚSTSKÝCH ČÁSTÍ BRNA

(Dokončení ze strany 1)

Brno-střed

Jiří Hráček 28 let asistent prodeje
Martin Říha 45 let stavební technik

Bystrc

Vladimír Tomsa 58 let THP
RSDr. Pavel Novotný 70 let důchodce

Černovice

Jiří Vítek 65 let seřizovač

Kohoutovice

JUDr. Helena Sýkorová 59 let právnička
Marie Knapová 55 let zdravotní sestra

Komín

Ing. Jiří Dočekal, CSc. 72 let odborný poradce

Královo Pole

Petr Koš (zvolen ze 4 míst) 45 let městský policista
doc. PhDr. Alois Zlatníček, CSc. 79 let VŠ učitel

Líšeň

RNDr. Daniel Borecký, CSc. 61 let VŠ učitel
Kateřina Horáková (bezpartijní) 42 let pošt. doručovatelka

Maloměřice a Obřany

Mgr. Vilém Ožana 47 let učitel - programátor

Nový Lískovec

JUDr. Petr Všečetka 65 let důchodce

Řečkovice a Mokrý Hora

Josef Kugler (bezpartijní) 50 let operátor CNC

Slatina

Karel Červinka 69 let montér

Starý Lískovec

doc. Ing. Jaroslav Zelený, CSc. 66 let VŠ učitel (bezpartijní)
Ing. Rostislav Maleňák 67 let důchodce

Vinohrady

Ing. Miloslava Orsavová 53 let ekonomka

Žabovřesky

Petr Kalábek 72 let manažer
Ing. Tomáš Vokoun 29 let manažer

Židenice

Dalibor Ledvina 45 let technik
Josef Dobrovolný 41 let podnikatel

Poděkování voličům za podporu

MěV KSČM v Brně vyjadřuje upřímné poděkování všem voličům, kteří se zúčastnili voleb do Senátu PČR ve volebním období č. 60 a svým hlasem podpořili kandidátku KSČM s. Helenu Sýkorovou. Současně děkuje s. Sýkorové za její nevšední osobní aktivní přístup v celém předvolebním období, stejně jako ostatním, kteří jí ve volební kampani pomáhali.

Ing. Ladislav Býček, předseda MěV KSČM v Brně

JAK DÁL PO KOMUNÁLNÍCH VOLBÁCH

(Dokončení ze strany 1)

V té souvislosti je doporučeno projednat podíl organizace na volebních výsledcích, nejen z pohledu své městské části, ale i celého Brna.

Městský výbor KSČM v Brně proto doporučuje, aby členské schůze základních organizací v období říjen 2014 až leden 2015 projednaly:

- Podíl ZO na výsledcích voleb do EP i podzimních senátních a komunálních voleb s důrazem na rozpracování volebního programu do podmínek organizace a stanovení systému spolupráce se zvolenými zastupiteli;
- hodnocení činnosti ZO a jednotlivých členů v roce 2014;
- orientaci politické činnosti ZO v roce 2015 v návaznosti na naplňování závěrů městské konference ze 14. prosince 2013 včetně konkrétního plánu práce ZO pro rok 2015;
- hodnocení plnění rozpočtu a zprávu o hospodaření ZO v r. 2014;
- rozpočet ZO pro rok 2015.

Při hodnocení činnosti v uplynulém období MěV doporučuje zaměřit se především na naplňování závěrů poslední VČS a úkolů, které vyplynuly ze závěrů městské a krajské konference a 8. sjezdu strany. Zpráva by měla obsahovat hodnocení podílu jednotlivých funkcionářů a členů při plnění těchto závěrů v podmínkách ZO, přičemž by měla zahrnout všechny oblasti stranické práce. Měla by se také vyjádřit k práci zastupitelů a členů vyšších stranických orgánů z pohledu ZO. Současně také vyhodnotit účinnost práce ZO a jejich členů navěnek.

Z hlediska kvalitní přípravy členských schůzí je žádoucí, aby se do jejich přípravy zapojilo co nejvíce členů, stejně jako kandidátů, byť nebyli zvoleni. Jenom vy – členové a sympatizanti strany totiž můžete dát výborům základních organizací konkrétní návrhy na změny ve stylu práce strany, aby se stala stranou volebního typu a mohla tak uspět při krajských volbách v r. 2016. Jenom vy jste schopni dát konkrétní náměty na způsob spolupráce základní organizace se zastupiteli jak městské části, tak města Brna. Konkrétní náměty nejen spolupráce, ale i vzájemné informovanosti či pomoci. Zde není třeba čekat na pokyny výboru, naopak je očekávána od nás všech vlastní iniciativa.

Aleš RŮČKA

ZASEDAL ÚSTŘEDNÍ VÝBOR KSČM

Několik dní před říjnovými komunálními a senátními volbami zasedal 27. září ÚV KSČM. Jeho předseda Vojtěch Filip zdůraznil nutnost zefektivnit činnost a postupovat daleko razantněji a s větším důrazem.

Výsledek doplňovacích voleb do Senátu v Praze 10 ukázal, že se straně nedaří dostatečně aktivizovat členskou základnu ani sympatizanty. Proto za nejdůležitější úkol považoval přesvědčit voliče o zásadním významu říjnových voleb. Bez základního článku, bez silné pozice v obcích a městech je pozice jakékoliv strany nejistá. Proto je třeba co nejširší komunikace s voliči. Znamená to znovu vyrazit do ulic a snažit se lidem naslouchat, vědět, co je trápí, co by rádi změnili. Je velmi důležité reagovat na každý krok, který dělá současná koalice a všichni ti, kteří se pod různými novými kabáty představují jako nový směr.

KSČM předkládá ucelený alternativní program pro rozvoj české společnosti a je alternativou vývoje v ČR a jejím cílem je, aby ji takto vnímala česká společnost. Předseda ÚV KSČM zdůraznil, že obračejí-li se občané na někoho jiného, než je KSČM, je to prověrkou, zda je schopna zaplnit uprázdněný prostor, který se vytvořil pádem vlády Petra Nečase a Miroslava Kalouska. Prostor, v němž si současná politická moc, vládní koalice ČSSD, ANO a KDU-ČSL osvojila nejhorší postupy bývalé vládní koalice a používá je vůči KSČM úplně stejně. V české politické kotlině jde vše postaru, projevuje se to na sněmovním zasedání. Snaha těch, kteří prohráli volby, udělat vše pro to, aby udrželi svůj politický vliv, je obrovská. Nechtějí realitu připustit a změnit jimi prosazené zákony.

Tyto politické síly mohou mít vliv na současnou vládní koalici v případě, že by došlo ke změnám v poměru sil v Senátu. Proto každý politický souboj se musí odehrávat za účasti KSČM, nelze ho vynechávat nebo ho považovat za něco nadbytečného. Stanovisko ÚV KSČM apeluje na občany, aby nevěřili slibům nově účelově vzniklých sdružení, zastřešujících zkorumpované politiky, pokrytecky kritizující své bývalé spolustraníky.

Stanovisko k situaci na Ukrajině podtrhuje nezbytnost řešit humanitární katastrofu a hledat stabilitu v regionu!

Jen Haló noviny 29. září 2014 informovaly o zasedání ÚV KSČM.

Karel JANIŠ

STALO SE PŘED 25 LETY V ROCE 1989

Karel JANIŠ

V PRAZE 18. listopadu, druhý den po násilném ukončení průvodu studentů na Národní třídě k 50. výročí smrti Jana Opletala, vyzvali studenti herce ke společné stávce. 19. 11. vzniklo OBČANSKÉ FÓRUM jako otevřené opoziční seskupení občanů z nezávislých struktur ve složení Václavové Havel a Malý, A. Vondra, J. Zvěřina, R. Palouš, D. Němcová z Charty 77, herci P. Čepek, J. Kemr, J. Bartoška, dále M. Kocáb, V. Šilhán, R. Battěk, J. Skalník, P. Oslzly a další. 20., 24. a 27. 11. se uskutečnily manifestace za účasti 200 tisíc občanů na Václavském náměstí. 25. a 26. 11. přišlo na Letnou na půl milionu lidí a promluvili V. Havel, A. Dubček, L. Adamec a další. Slovo uděloval Václav Malý s voláním na Pražský hrad „Gusto, je nás husto!“ 21., 26. a 28. 11. proběhla jednání předsedy federální vlády L. Adamce s delegací Občanského fóra o aktuální situaci. OF požadovalo propuštění politických vězňů, odstoupení zkompromitovaných politiků, rezignaci prezidenta G. Husáka, ustavení parlamentní komise pro vyšetření událostí 17. listopadu za účasti zástupců OF a studentů, svobodu tisku a informací. 24. a 26. listopadu na zasedání ÚV KSČ rezignoval vedení strany v čele s M. Jakešem a do čela strany byl zvolen Karel Urbánek z Brna. Bylo usneseno svolat další zasedání ÚV KSČ k přijetí akčního programu pro postup strany do XVIII. sjezdu KSČ. 27. 11. se uskutečnila dvouhodinová generální stávka na

podporu požadavků Občanského fóra pod hesly „Konec vlády jedné strany“ a „Svobodné volby“. 29. 11. zrušilo Federální shromáždění ČSSR články Ústavy ČSSR o vedoucí úloze KSČ ve společnosti a v Národní frontě a o marxismu-leninismu jako státní ideologii. 30. 11. zahájila rozhlasová stanice Hvězda vysílání Občanského fóra.

V BRNĚ pronikaly 18. listopadu informace o událostech na Národní třídě v Praze. Opoziční aktivisté - Jaroslav Šabata, Hana Holcnerová, Jaroslav Mezník - svolali na 20. 11. demonstraci na náměstí Svobody. 19. 11. se rozbíhala stávka v divadlech. 20. 11. byl vytvořen Koordinační stávkový výbor vysokých škol ze zástupců jednotlivých fakult. Podobný stávkový výbor vznikl ze zástupců jihomoravských divadel se sídlem v Mahenově divadle. Odpoledne se postupně náměstí Svobody a okolní ulice zaplnily odhadem přes 30 tisíce občany, kteří byli seznámeni s požadavky Občanského fóra. Vystoupili představitelé stávkujících studentů a divadelníků. 21. - 28. 11. pokračovala shromáždění na náměstí Svobody. Kromě představitelů Občanského fóra vystoupili např. 24. 11. primátor J. Pernica, 26. 11. Věra Čáslavská, dále Pavel Podsedník - předseda stávkového výboru města Brna (pozdější primátor), za KSČ Pavel Pilný a Libor Trubelík, dále Petr Cibulka a další. 27. 11. i v Brně byla dvouhodinová generální stávka. Obrovské průvody občanů procházely od Fran-

couzské a Lidické ulice směrem na dnešní Moravské náměstí a přes náměstí Svobody po dnešní Masarykově ulici k nádraží ČSD.

OBČANSKÁ FÓRA vznikala postupně na úrovni obvodních národních výborů v Brně, města Brna i kraje - šlo o rekonstrukci složení rad a o kooptaci nových členů těchto orgánů státní moci. Došlo tehdy k velkým sporům mezi Jaroslavem Šabatou a superdebolševizátorem Petrem Cibulkou. A na pracovištích se často objevil OF-čák, který inicioval hlasování o důvěře řediteli, jeho náměstkům a dalším nositelům totality, jak se tehdy říkalo a na jejich místa přicházeli noví lidé, nový ředitel, jeho náměstci, někdy i lidé hlavně všeho schopní. Nemohlo chybět i vyřizování si starých účtů. Často stačilo, že ředitel či náměstek byl členem KSČ. Existovaly rozdíly - jinak ve výrobních podnicích, jinak ve školství, v kultuře, tak OF-čáci byli důslední.

Výsledky se dostavily. Ti, kteří tehdy volali na náměstích „Už je to tady, to je ono“, vystřízlivěli. Tehdy si nedovedli představit, čemu nechtěně pomáhali. Vidina cestování kamkoliv do světa a obchodů se zbožím i luxusním až zbytečným, je pryč.

Chybí to hlavně, co je zdrojem finančních prostředků - zaměstnání a slušný výdělek. Místo toho jsou časté návštěvy na úřadě práce, mnohdy bez výsledku. A tak mnozí lidé raději na dny, kdy mávali klíči, nevzpomínají.

Přinesl obět nejvyšší

Před 70 lety 10. listopadu 1944 vydechl naposled při přechodu hory Chabenec v Nízkých Tatrách za velmi špatného počasí jeden z významných představitelů KSČ Jan ŠVERMA.

Odmítl před příchodem nacistických vojsk odletět do Banské Bystrice do bezpečí, celý život by se styděl, že slovenský lid opustil v jeho těžkých chvílích. Rodák z Mníchova Hradiště (23. března

1901) stačil za 43 let svého života maturovat, studovat práva (nedokončil), být členem Marxistického sdružení akademiků, Komsomolu ČR, KSČ, obvodního vedení KSČ v Praze-Karlíně, KV KSČ v Praze, politického byra ÚV KSČ, výkonného výboru III. (Komunistické) internacionály, moskevského vedení KSČ. Byl též šéfredaktorem Rudého práva, poslancem Národního shromáždění, oblíbeným a vyhledávaným řečníkem na schůzích i venku.

V člancích, statích i v projevech rozebíral problémy charakteru strany, příčiny krize ve straně před V. sjezdem KSČ, čin-

nost odborů v době hospodářské krize 30. let, jednotného postupu odpůrců nacismu v době přímého ohrožení republiky, boje proti nacistickým okupantům, politické otázky SNP s perspektivou vzniku a existence lidově demokratického zřízení.

Systematicky též studoval dějiny našeho národa. Výsledky uložil do několika průkopnických úvah: Česká otázka v revoluci 1848, Marx a česká otázka (1928), Česká otázka ve světle marxismu (1933). Charakterizoval úlohu buržoazie a dělnické třídy v jednotlivých etapách českého národně osvobodeneckého hnutí po vznik ČSR v roce 1918, úlohu našeho národa jako národa demokratického a pokrokového i významného činitele v našich dějinách a nositele myšlenek slovanské vzájemnosti. V politické činnosti i v uvedených úvahách prokázal hlubokou znalost marxismu-leninismu a schopnost aplikovat ho při řešení aktuálních problémů i při posuzování minulosti. Vždy hovořil i psal jazykem srozumitelným a přístupným široké veřejnosti i specialistům.

Nakladatelství Svoboda vydalo v roce 1981 dva sborníky projevů a článků z doby 1. republiky a Naše vojsko v roce 1984 z doby 2. světové války. O rok později vyšel obsáhlý Švermův životopis z pera Věry Holé. Je potěšitelné, že v současné době organizuje KSČM Univerzitu Jana Švermy v cyklech lekcí i několika potřebných publikací.

Karel JANIŠ

Vystoupení předsedy Klubu KSČM v Zastupitelstvu města Brna soudruha Ing. Pavla Březy na posledním zasedání ZMB v končícím volebním období

HODNOCENÍ PRÁCE ZASTUPITELSTVA MĚSTA BRNA Z POHLEDU ZASTUPITELŮ ZA KSČM

**Vážený pane primátore,
vážené kolegyně, kolegové,**

usedli jsme dnes do těchto lavic, abychom naposledy projednali řádné body zasedání Zastupitelstva města Brna v šestém volebním období. Na ulicích shlížejí s billboardů obličeje různých kandidátů na primátorku, primátora, či jiné veřejné funkce a slibují voličům novou budoucnost. Před čtyřmi lety na podobných místech slibovali mnozí za nás, a proto mi dovoluďte udělat alespoň stručnou bilanci toho, jak jsme se toho zhostili.

Dlouhodobě máme schválenou rozsáhlou škálu strategických dokumentů, které rozpracovávají řadu vizí do rozvojových plánů, ale ty ne zcela naplňujeme. Máme hodně priorit, které jaksi stojí v řadě, aniž jsme je vyřešili nebo k řešení alespoň přiblížili: např. Železniční uzel Brno, Velký městský okruh, Janáčkovu kulturní centrum a další významné stavby nikterak významně nepokročily. Nový koncertní sál (SONO) sice stojí, ale jedná se o privátní podnik, na jehož počátku někteří komunální politici sice sehráli svou roli, ale se soudní tečkou. Na úseku územního plánování jsme se dostatečně nepoučili z chyb krajského úřadu při přípravě Zásad územního rozvoje Jihomoravského kraje a dokument Aktualizace územního plánu města Brna byl schválen přes nemalé protesty veřejnosti.

Sociální byty a startovací byty jsme sice dostali do portfolia nabídky obecních bytů, ale kolik zájemců jsme takto dokázali uspokojit? Disponujeme dokumentem, který analyzuje výši nájemného na území města Brna, ale rady některých městských částí „*sekají*“ nájemné v obecních bytech nikoliv pro nezbytné krytí nákladů na správu přiděleného bytového fondu a jeho přiměřený rozvoj, ale pro saturaci celého rozpočtu. Město se sice rozhoupalo k vytvoření centrálního registru a k umožnění žádat o pronájem obecního bytu ve více městských částech, ale nenašlo již odvahu postavit se proti požadavkům na úhradu dluhů na bytě a nákladů na uvedení bytu do užitelného stavu jako podmínky pronájmu. Podle jednoho předvolebního návrhu bychom dokonce zvýšením nájemného mohli do města získávat další prostředky prostřednictvím státních příspěvků na bydlení.

Samostatný rozbor by si zasloužily procesy poskytování dotací do různých oblastí, jako sociální služby, kultura, sport, mládež apod., když ne všude jsou – podle mého názoru – vhodně nastaveny procesy projednávání žádostí i kritéria přidělování. Rada města si přisvojila „*v zájmu operativnosti*“ rozhodování na úseku investic, takže se nelze dopátrat koncepce ani důsledné realizace. Návrhy, které se dostávají k rozhodnutí zastupitelstva z některých odborů, se neopírají o širokou diskuzi v procesu standardního jednání v komisích a ve výborech. Některé ani výsledky jednání těchto orgánů neuvádějí (investiční odbor), v dalších materiálech se dokonce uvádí, že projednání v komisích „*nepodléhají*“ (víme na základě čeho?). Magistrát města Brna tak na mě nepůsobí jako odborný úřad, ale jako soustava aparátů jednotlivých politiků.

Primátor se naučil překonávat a strpí na zasedání diskuzi k některým problémům a jen občas neodolá výpadu na diskutujícího. Některou diskuzi však koalice ani nepřipustí, zejména pokud se týká zařazení problematiky na jednání. K doporučením komisí Rada příliš nepřihlíží, nehodlá nic vysvětlovat a hlasováním zastupitelstvo většinou nepřijímá ani připomínky z pléna, vznášené prakticky výhradně z opozičního spektra. Opozice je trpěna a používána vlastně k tomu, aby bylo koho přehlasovat.

Vzrušení tak zajišťují vnítr koaličních střety a střety vnítr koaličních stran. Jeden z takových střetů skončil ostudou přesahující hranice města, a to při půlročním „*řešení*“ vstupu společnosti

AMAZON na Černovickou terasu, která ani po více než deseti letech není na plné využití připravena. Otevřený zůstává další střet, související s peticí na vypsání referenda o poloze železničního nádraží. Ať už si to členové ČSSD mezi sebou vyřkají jakkoliv, podstatné na tom je, že město nedokázalo komunikovat o této věci s veřejností a vede „*poziční válku*“ bez informací. Propagátoři referenda se rozčilují, soudí se a odmítli počkat na výsledky studií pořizovaných Ministerstvem dopravy ve dvou variantách, z nichž varianta „*U řeky*“ se zabývá „*oficiální*“ verzí odsunutého nádraží a varianta „*Petrov*“ údajně odpovídá na požadavky Sdružení nádraží v centru. Přitom srovnání slibuje poskytnout zásadní argumentaci. Město si plánuje park a není mi známo, že by řešilo městskou hromadnou dopravu pro případ odsunutého nádraží, ani pro případ stávající polohy, přestože doprava ve uzlech Hlavní nádraží a Česká je obtížně průchodná.

Iniciativa k referendu a další různé společenské aktivity jsou městem vnímány jako vnější opozice. Měli bychom si uvědomit jejich váhu a vliv na veřejné mínění a také jejich prospěšnost, jakou se ukázala být aktivita proti budování podzemních garáží na Zelném trhu. Přehlížení a odmítání neoficiálních názorů vytvářejí u jejich nositelů pocit marnosti, ale také je inspirují k odporu. Nefunguje-li přímá komunikace, dochází na komunikaci nepřímou, s využíváním formálních „*pochybení*“ k napadení u soudu. Takovým postupem sice své řešení neprosadí, ale dokážou zabránit realizaci řešení napadeného a město „*šlape vodu*“ a léta nevyřeší nic. Obhájce jiného řešení nebo odpůrce, aniž původně chtěl, jedná proti zájmu společnosti, nepřímou tomu přispělo počínání legitimní samosprávy.

Pocit bezmoci při snaze něčeho dosáhnout nebo alespoň dostat přiměřenou odpověď má stránku mobilizační, která ústí v pokusy zvrátit stávající „*(ne)pořádek*“. Na celostátní úrovni se aktivizují podnikatelské struktury, snad v očekávání, že přímý vliv přijde levněji. Na komunální úrovni vnímáme nástup těch odmítaných aktivit, které si slibují konečně větší vliv a nabízejí „*nové recepty*“. Můj návrh ze začátku tohoto volebního období, abychom umožnili stálou účast v komisích Rady města Brna pro odborníky a zástupce dotčených aktivit, se nesetkal s pochopením. Na komisi majetkové jsem jako její předseda alespoň domluvil, že jsme umožňovali účast žadatele při diskuzi k jeho žádosti.

**Vážený pane primátore,
vážené kolegyně, vážení kolegové,**

uvedenými připomínkami nechci znevážit končící čtyřleté období. Řadu projektů se podařilo uskutečnit a řadu problémů se podařilo vyřešit (např. Brněnská přehrada). Jednání jsme vedli korektně a případné dohody byly dodržovány.

Vážím si každého, s kým jsem měl čest spolupracovat, úředníky magistrátu a pracovníky společností a institucí nevyjímaje. Chtěl bych vyzvat ty, kteří se budou dále podílet na samosprávě a na vedení města v dalším volebním období, aby dosažené výsledky nepřečenovali a přijali novou úlohu s hrdosť, ale i s pokorou.

Přál bych si, aby zasednutím do těchto lavic při ustavujícím zasedání Zastupitelstva města Brna bylo předvolební soupeření vystředáno širokou spoluprací bez „*klubové*“ předpojatosti. Je třeba využít potenciál celého spektra zvolených subjektů a zřetelně poskytnout prostor aktivní veřejnosti, aby se naše město rozvíjelo a uspokojovalo co nejširší společenské zájmy.

Jménem Klubu KSČM i za sebe přeji nám všem hodně zdaru a úspěchů v dalším období. Vezměme rozum do hrsti, při dobré vůli z něho dostaneme něco užitečného nejen pro sebe, ale i pro společnost.

PO IX. NÁRODNÍM SNĚMU KLUBU ČESKÉHO POHRANIČÍ

Sněm se konal se ve dnech 16. a 17. srpna 2014 v Olomouci za účasti 319 delegátů a za přítomnosti mnoha hostů z vlasteneckých a dalších levicově zaměřených organizací z domova i ze zahraničí. Byli to např. místopředseda ÚV KSČM Jiří Dolejš, předseda Slovanského výboru ČR Jan Minář, předseda Českého svazu bojovníků za svobodu Jaroslav Vodička, místopředsedkyně Ústřední rady Levicových klubů žen Květa Šlahůnková, místopředseda Celorepublikového výboru Vlasteneckého sdružení antifašistů Josef Liška, předseda spolku Vojáci proti válce Jiří Bureš, statutární zástupce spolku Komunistický svaz mládeže Ondřej Kazík a za Svaz mladých komunistů Československa Lukáš Kollarčík.

Delegáti zhodnotili činnost organizace v minulém období od VIII. národního sněmu, schválili směry činnosti organizace pro příští léta. Zprávu o činnosti KČP přednesl předseda Národní rady KČP Ing. Karel Janda. V úvodu připomněl husitský chorál a československou státní hymnu jako symboly slavných období dějin našeho národa. Husitství jako projev vůle lidových mas dosáhnout sociální rovnosti a zbavit se útlaku sociálního a národního, Československo vzniklo ze společné vůle českého a slovenského národa, z vůle potrvané krví prolitou na bojištích první světové války. Československý stát zajišťoval svým občanům hospodářská a sociální práva na základě skutečné a plné občanské rovnosti. Poctivé práci se dostávalo nejvyššího uznání. Zrada poslanců tehdejšího Federálního shromáždění způsobila zánik Československa, svůj hlas zániku nedali komunističtí poslanci. Nikdy se KČP neshmýřil s tímto velezrádným krokem a proto na shromážděných KČP zní slova a tóny československé státní hymny.

Po tomto, dnes velmi málo a téměř vůbec se nevyskytujícím, vyznání a přihlášení se k tradicím našeho národa předseda Národní rady KČP přešel k vlastní činnosti organizace. Uskutečnilo se 14 zasedání Národní rady a 48 zasedání vedení Národní rady. Od března do konce června 2014 proběhly ve všech 14 krajích ČR krajské sněmy, které navázaly na okresní a městské sněmy. Vždy šlo o kritická hodnocení činnosti, nedostatky nebyly zamlčovány, ale převládají úspěchy. Nedaří se založit okresní rady KČP ve všech okresech ČR, sledovat činnost kanceláří Sudetoněmeckého krajského sdružení a poznávat podporu tohoto sdružení od několika českých spolků. Systematicky pracuje historická a dokumentační komise při Národní radě v čele s Josefem Groušlem, v létě se setkávají ochránci československých státních hranic, trvalá je péče o pomníčky padlých nebo zavražděných příslušníků Pohraniční stráže nebo SNB, některé krajské

rady využívají pro pořádání svých veřejných akcí památná místa českých dějin, např. Trocnov, nebo místa spojená s partyzánskými boji Mnich. Lipovec, Třešť, u pomníku obětí teroristických útoků Babice.

Pokračují útoky proti bývalým pohraničnickům, jsou označováni jako zločinci a ti, kteří nelegálně přicházeli vraždit a ničit výsledky budovatelské práce, jsou hrdinové a dostali statut veteránů s peněžitými i dalšími náležitostmi. Integrovaní součástí Klubu českého pohraničí je klubový zpravodaj, dvouměsíčník Hraničář, bez něho by nebylo Klubu českého pohraničí. Existuje i soustavný kontakt s veřejností prostřednictvím webové stránky. Existuje též ediční činnost Národní rady a některých krajských rad. Šlo též o podíl na odhalení pamětního kamene prezidentu ČSSR arm. gen. Ludvíku Svobodovi v jeho rodné obci Hrozatíně 16. března 2013 a o podporu Miloše Zemana v 2. kole prezidentských voleb. Od 1. ledna 2014 Klub českého pohraničí je spolkem podle občanského zákoníku a nikoliv občanským sdružením, tento druh právnické osoby zanikl.

Předseda Národní rady KČP doporučil další činnost organizace rozvíjet zejména následujícími směry:

1. Zabránit germanizaci myšlení občanů ČR. Ona je téměř dovršena, většina národního bohatství je v rukou globálního kapitálu, v němž podstatný podíl zaujímá kapitál německý. Německý zaměstnavatel i producent má zájem o začlenění svých zaměstnanců i spotřebitelů do německé duševní sféry.

2. Zabránit amerikanizaci hodnotových systémů a životního stylu. S globalizací ekonomickou souvisí přejímání a šíření amerických zvyklostí a konzumního životního stylu. Maximalizace zisku se stává základní životní hodnotou, což vede k redukci vzdělávání na profesní připravenost a výkonnost.

3. Usilovat o zachování základních práv a jistot zaručených ústavou. Práva na bezplatné vzdělání a lékařskou péči jsou nevymahatelná. Práva na práci naše ústava neobsahuje a občanům ho nezajišťuje. Existují prvky fašizace společnosti. Účast na všech demonstracích proti omezování práv občanů je v zájmu nás všech.

4. Přispět k udržení světového míru. Nenasytost nadnárodního kapitálu po ovládnutí zdrojů nerostů, ropy, plynu, pitné vody a po maximalizaci zisků hrozí vznikem dalších, nejen regionálních, ozbrojených konfliktů. Demonstrace proti nim budíž trvalou součástí aktivit KČP. Stačí se zamyslet nad děním na Ukrajině nebo snahami islamistických sil, které obracejí zbraně proti těm, kdo je původně vyzbrojili.

5. Rozvíjet mezinárodní spolupráci s obdobnými organizacemi v sousedních státech, poněvadž vlastenectví a internaci-

onalismus jsou spojitelné.

6. Vzpomenout důstojně 70. výročí osvobození Československa.

Působivými otevřenými akcemi s vyvrcholením ve výroční den osvobození Prahy 9. května. Na osvobození se podílela Rudá armáda, 1. čs. armádní sbor v SSSR, armády USA, Velké Británie, rumunská i polská armáda. Byl vydán stolní kalendář na rok 2015 připomínající tyto události.

7. Hájit bývalé pohraničníky proti jejich skandalizaci, obžalobám a odsouzení za jejich činnost při ochraně čs. státních hranic.

8. Pokračovat v organizování pravidelných setkávání ochránců čs. státních hranic. V letech 2016 a 2018 uspořádat celostátní setkání, každoročně v místech bývalých brigád.

9. Bránit historickou pravdu. Je to povinnost nebát se ji vyslovit. Jejimi nástroji jsou Hraničář, webové stránky, publikace Národní rady a krajských rad.

10. Pokračovat v aktivní účasti na činnosti Vlasteneckého fóra. Rozvíjet spolupráci s ostatními spolky. Plnit uvedené desatero předpokládá pokračování ve výstavbě celostátní organizační struktury, zastavení poklesu členské základny, finanční zajištění činnosti včetně lepšího materiálního vybavení klubů a územních rad, pořádání otevřených akcí na veřejných prostranstvích.

V závěru předseda Karel Janda řekl, že bylo pozváno sedm předsedů politických stran zastoupených v dolní komoře Parlamentu ČR, vyhověla pozvání pouze KSČM. Poděkoval jejím orgánům v krajích a okresech za podporu. Poděkoval též Stanislavovi Bršlicovi, který z vlastního rozhodnutí odchází z funkce místopředsedy Národní rady KČP jako oddaný vlastenec, pracovitý funkcionář, statečný a čestný člověk. Poděkoval též manželce Janě, která mu vytvářela potřebné podmínky pro řádný výkon funkce.

Předsedou Národní rady KČP byl opět zvolen Karel Janda, členy Národní rady jsou za jižní Moravu Jaroslav Bařka, Robert Deiretsbacher a Miroslav Vlašín, který byl zvolen za jednoho z místopředsedů Národní rady KČP. **Karel JANIŠ**

Volební extrém

Byl střízlivý. Neměl v dechu ani stopu po lihu. Kdo ho zblbl, že do urny chtěl zastrčit koblihu?

Alois Reich

O OSUDECH DĚDICTVÍ V. I. LENINA (II.)

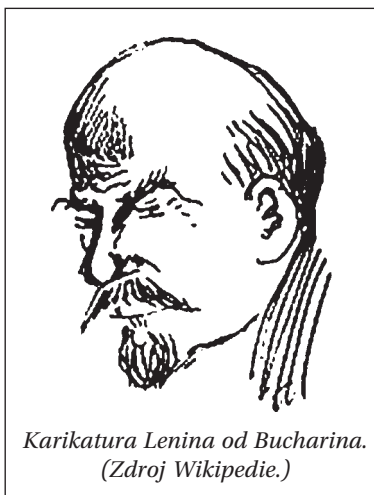
Na slavnostní schůzi Národního shromáždění 28. října 1919 T. G. Masaryk v úvaze o nedávné minulosti a blízké budoucnosti se nechtěl vyhnout problému tak zvaného bolševictví a speciálně ruského. Prožil bolševickou revoluci na Rusku a pozoroval ji velmi zblízka a s největším zájmem a smířící, že docela objektivně. Lenin prohlašuje svůj program za pravý marxismus. Avšak Lenin se mylí, dovolává se marxismu, kterého se Marx a Engels sami později vzdali. Vzdali se revolučnosti svého mládí. Leninovské bolševictví je skutečně mnohem více revolučním anarchismem, než socialismem.

Lenin se dovolává marxismu i jinak nepravě. Marx staví dělnickou masu příkře proti buržoazii a z toho vyvodil demokratický princip majoritní. Lenin však diktaturu proletariátu přejímá ve smyslu minoritním. Marx očekával od konečného vítězství a od diktatury proletariátu vyšší stadium vývoje hospodářského i kulturního. Avšak Lenin a jeho stoupenci reprezentují hospodářský a kulturní primitivismus ruského negramotného mužika. Lenin nepochopil, že vytvoření nové společnosti vyžaduje nových odborníků politických, hospodářských a sociálních. Lenin často připouští, že on a jeho stoupenci dělali chyby a že chybami se učili, jenže ty chyby znamenají tisíce a tisíce lidských životů marně utracených. Leninova taktika upomíná příliš na taktiku Ivana Hrozného, ruské bolševictví nepřekonalo ruského carismu. Dnešní Rusko a jeho zoufalá hospodářská anarchie, všeobecná bída a hlad, vyvracejí leninovský komunismus. Pokud je ruské bolševictví marxismem, je vyvrácením marxismu spíše než jeho potvrzením. I tato válka a její následky jsou vyvrácením marxismu. Každý si všimne, že bolševictví v Rusku vzniklo po porážce vojenské, podobně také v Německu a Uhrách, tedy v zemích poražených, pro psychologické pochopení moment nadměru výmluvný. U nás bolševictví by bylo neorganické. Bylo by nesprávné přenášet k nám programy a metody ruské, vzniklé za zvláštních a docela abnormálních poměrů, naše dělnictvo má vyšší vzdělání, má jiné zkušenosti a úkoly než dělnictvo ruské, a proto nemůže napodobit vzor ruský. Pokládám bolševický komunismus zásadně za nemožný (T. G. Masaryk, *Cesta demokracie, Čin Praha 1939, s. 206-208*).

S názvem **'Naše otázky a sovětské Rusko'** vyšla anonymně série článků v pražském deníku **Čas** ve dnech 5. - 23. září 1920. Články byly vydány samostatně v brožuře *„Sovětské Rusko a my“*. Uvádím alespoň titulky v článcích, které prokazují zájem T. G. Masaryka o vývoj v revolučním Rusku a jeho kritický postoj k němu.

V I. kapitole Sovětské Rusko a my rozebírá **1.** Naše rusofilství; **2.** Různosti Československa a Ruska; **3.** Potřeba vlastní taktiky v řešení sociálního problému - T. G. Masaryk cituje Leninovy myšlenky, že na Rusku se mohli socialisté dostat do vlády poměrně snadno, ale těžko se k moci udrží, na Západě se při moci udrží snáze, ale těžko se k moci dostanou - a právě o to běží. Lenin varuje před ukvapenými, nerozvážnými pokusy o převrat, taktika se musí opírat o velmi strážlivé, přesné objektivní změřením všech sil daného státu a států sousedních a toto změřením musí se provést ze stanoviska světového. Nestací revoluční nadšení a nálada. Jenom myslící, vyzkoušení a zkušené vůdce proletariátu v každé jednotlivé zemi rozhodnou, kdy by masy dovedly sledovat politické vůdce a při nich přes všechny obtíže vytrvat.

V II. kapitole Krize sovětského Ruska rozebírá T. G. Masaryk obsah hlavních rezolucí a ustanovení devátého sjezdu ruské komunistické strany z 29. března - 4. dubna 1920. Důraz na uvědomělý poměr k práci a organizace průmyslu vědecká, mobilizace dělnických mas, a využití znalostí odborných. T. G. Masaryk uvádí, že tento program sjezdu není u nás a zejména v kruzích naší levice dostatečně znám. V Rusku není všeobecného práva volebního pro buržoazii, nebolševické listy byly potlačeny, panuje teror, byrokratizace, k vojenským částem přidání komisaři.

Karikatura Lenina od Bucharina.
(Zdroj Wikipedie.)

V III. kapitole Demokracie a bolševictví charakterizuje autor vnitřní nedostatky a chyby bolševictví, dezorganizaci práce a správy, spory mezi ruskými marxisty, může-li zemědělské Rusko se zemědělstvím ještě primitivním přeskočit stadium průmyslové a stát se hned socialistickým, pravý smysl Leninovy sociální revoluce je, že byla předčasná, sociální ani není, je to revoluce politická, umožněná rozvalem carského absolutismu, způsobeného porážkou ruské armády, Rusové nejsou pro komunismus vychováni, nejsou pro socialismus zralí. Lenin se domnívá, že je narychlo dovede vychovat terorem, naděje marná - teror nevychovává, v tom je chyba Leninova, proto se v Rusku odstřelují sta a tisíce. Lenin podlehl romantismu revolu-

ce, jemuž je revoluce zjevením. Vůdčovský aristokratismus v bolševictví vycítuje opozice, žaluje na „diktaturu diktátorů“, a „diktaturu nad proletariátem“, Lenin žádá, aby „avantgarda“ měla vůdčovské znalosti a světový rozhled a politickou dovednost, ale v praxi je bolševictví ruské diletantstvím a amatérskou improvizací. Všechny vady a jednostrannosti ruského bolševictví se zračí ve stanovách Třetí internacionály - instituce ryze agitační, s úžasnou naivností přenášející tyto zastaralé ruské metody do poměrů evropských. Ve zdůrazňování mezinárodnosti je poznání, že komunismus nemůže být v žádné zemi důsledně proveden, když se země sousední postaví proti komunismu. Země evropské jsou dnes v tak úzké hospodářské vzájemnosti, že hospodaření v zemi jedné závisí na hospodaření zemí druhých. S tím musí počítat sovětské Rusko a počítá, jak je vidět z ústupků lidových komisařů cizím kapitalistům. Lenin je přívržencem amerického taylorismu a doznává, že při nejmenším pracovní metody kapitalismu musí být zachovány.

V závěrech k obsáhlým článkům T. G. Masaryk vyjádřil přesvědčení, že soustava Lenina i jeho praxe je nesprávná, a že se nejen nehodí do poměrů našich, ani do poměrů západní Evropy, nýbrž že se nehodí ani samému Rusku - je ovšem věcí Ruska a Rusů, aby z toho činili důsledky. Musí být patrné, že vědecká kritika systému Lenina a posouzení jeho praxe není kázání intervence a politiky intervenční, od samého počátku dával na Rusi legiím program neintervence a neutrality a téhož pravidla se drží vláda republiky ve své zahraniční politice. A pro nás a pro naši republiku vyplývá, že naše sociální revoluce má a může být parlamentní, mírná, tedy dobře připravenou sociální revolucí. A **v Dodatku** uvedl, že Sověty provedly autonomii četných národů na ohromné Rusi a tím se podařilo Rusko přes jeho sociální revoluci zajistit celistvým tak, jak je přejaly od carství. Tato autonomizace udržela Rusko při všech rozdílech národnostních, náboženských a kulturních nerozděleným (viz TGM, *Cesta demokracie, Čin Praha 1939, s. 366-416*).

Karel JANIŠ

KSČM ZAJÍMÁ HLAVNĚ PROGRAMOVÉ PROHLÁŠENÍ RADY

K uzavření dohody čtyř politických subjektů v čele s hnutím ANO o vedení města Brna v načatém čtyřletém volebním období se vyslovil předseda brněnské městské organizace KSČM Ladislav Býček.

»Nově vzniklá koalice v Brně (tvorí ji hnutí ANO, hnutí Žít Brno s podporou Pirátů, KDU-ČSL a SZ) disponuje křehkou většinou v zastupitelstvu (31 z 55 mandátů). Koaliční shoda může výrazně posunout jednání o koalicích na zbývajících městských částech Brna. Avšak pro nás je daleko významnější dokument – vedle konečného znění koaliční smlouvy, které chtějí partneři podepsat do konce října – programové prohlášení městské rady. Je zřejmé, že rozpočet města pro rok 2015, což osobně považuji za dokument zásadního významu, bude předložen samosprávě Brna k projednání a schválení asi bez vazby na programové prohlášení radních.

Domnívám se, že vzhledem k významu Brna by měli představitelé nové čtyřkoalice poskytnout zastupitelům města i občanské veřejnosti více informací o svých záměrech a představách. Z předvolebních dokumentů a prohlášení čtyř politických subjektů se nedá vytvořit představa o jejich prioritách,« uzavřel Býček.

Podrobnou finální koaliční smlouvu podepíše ANO v čele s nominovaným primátorem z tohoto hnutí **Petrem Vokřálem**, dále hnutí Žít Brno s podporou Pirátů, KDU-ČSL a Strana zelených do 31. října 2014. Každý politický subjekt bude mít jednoho náměstka primátora, 1. náměstkyní má být místopředsdkyně KDU-ČSL a starostka Brna-Obřan a Maloměřic Klára Liptáková.

Náměstkem pro kulturu a sociální věci by měl být Matěj Hollan (Žít Brno) a radním Jiří Ulipem (Piráti). Zelení a ANO své náměstky ještě schvalují.

Čtyřkoalici společně nominovaný primátor Vokřál uvedl, že s dosavadním primátorem Brna Romanem Onderkou (ČSSD) po volbách ještě nejednali. Uvedl, že bude záležet na Onderkovi, kdy svolá první ustavující povolební zasedání města Brna. »Koaliční partneři si zatím rozdělili kompetence na postech náměstků, radních a případně výborů. Do konečné koaliční smlouvy dopracujeme přesné formulace, abychom se později nemuseli dohadovat, kdo, co, a jak původně myslel, nevznikaly spekulace a koalice vydržela, pokud možno, po celé volební období,« informoval Vokřál. Konkretizoval, že ANO bude řídit magistrátní odbory strategie (primátor), evropské fondy a dopravu, Žít Brno bude mít v kompetenci kulturu a sociální věci, KDU-ČSL školství a majetkový odbor s bytovou tematikou a Zelení územní plán i životní prostředí.

Pokud jde např. o přestavbu Železničního uzlu Brno, koaliční partneři vyčkají na dopracování studie proveditelnosti obou srovnávaných variant umístění nového osobního nádraží. Pak se zapojením veřejnosti vyberou jednu variantu, která bude nejméně náročná na čerpání financí z rozpočtu Brna, a kterou co nejvíce finančně podpoří fondy EU či státu. Dohodli se též, že koalice nechce zvětšit dosavadní zadlužení města.

(Haló noviny 20. 10. 2014, s. 7)

vž

ŠLI PŘED NÁMI

Karel JANÍŠ

☆ Miloš KRÁSNÝ - 105. výročí narození

Narodil se 1. listopadu 1909 v Berlíně. Vyučil se krejčím a začal pracovat v Praze, kde byl od roku 1935 tajemníkem Svazu komunistické mládeže. Jako spoluzakladatel Svazu mladých byl od roku 1937 jeho tajemníkem v Brně.

☆ František ŠMÍD - 110. výr. narození a 70. výročí smrti

Narodil se 1. listopadu 1904 v Malém Hradisku u Prostějova v rodině krejčího. V letech 1930-1933 působil v Rudých odborech a později při přípravě veřejných schůzí strany.

☆ Josef LIEBERZEIT - 70. výročí smrti

Narodil se 9. února 1902 v Předklášteří v rodině zedníka. Otec odjel za prací do USA a již se dómů nevrátil. V době dospívání mu zemřela matka a jeho domovem se stal Dělnický dům v Brně-Husovicích. Stal se redaktorem brněnské Rovnosti a řečníkem na schůzích KSČ, Levé fronty a na veřejných shromážděních občanů.

Jejich další život spojila nacistická okupace a jejich boj proti ní.

Miloš KRÁSNÝ spolupracoval s 1. il. ÚV KSČ a byl členem 2. il. ÚV KSČ. Spolupracoval s Karlem Mazourem, Maruškou Kudeřikovou a s dalšími představiteli Komunistického svazu mládeže generace. 30. května 1942 byl v Praze popraven. **František ŠMÍD** v Praze rozšiřoval ilegální Rudé právo, psal různá hesla, podporoval finančními prostředky, které sbíral, rodiny zatčených soudruhů. Později se zapojil do partyzánské skupiny Jermak na Dražanské vysocině. 13. října byl zatčen a 25. října 1944 v Kounicových kolejích umučen. (pozn. - nezaměňovat s Františkem Šmídem z Brna Chrlčí, který jako agent gestapa způsobil smrt mnoha odbojářů. V únoru 1945 byl zastrelen partyzány na Zlínsku).

Josef LIEBERZEIT byl členem il. krajského vedení KSČ. 1. září 1939 byl zatčen a vězněn v Dachau a pak v Buchenwaldu, kde hovořil na tryzně za vůdce německých komunistů Ernsta Thälmana. Zemřel 27. listopadu 1944.

SPOLEČNÉ PROHLÁŠENÍ ÚČASTNÍKŮ SETKÁNÍ S GENERÁLNÍM KONZULEM RUSKÉ FEDERACE

My, občané České republiky, velice pozorně sledujeme události v oblasti společensko-politického vývoje ve světě. Se znepokojením jsme zaznamenali volný nástup fašismu na Ukrajině a s upřímnými pocity lítosti vnímáme tragickou situaci a utrpení statisíců lidí žijících v této oblasti.

S obavami sledujeme přípravy Západu na zahájení válečného konfliktu. Představitelé států Evropské unie a vláda USA tolerují nebo i podporují zločinecké skupiny a nehumánní počínání samozvané kyjevské vládní junty, která se stala prostředníkem i nástrojem pro dosažení jejich imperiálních cílů.

Soustředěné úsilí směřují k oslabení pozitivního trendu hospodářského rozvoje Ruské federace, k jejímu rozčlenění a následné izolaci od světa. V konečném důsledku se jedná nejen o zotročení ruského lidu, ale zároveň o ovládnutí nezměrného bohatství zdrojů celé ruské země.

Vážený pane prezidente Putine, dovolte nám, dnešním účastníkům mírového shromáždění, vyjádřit Vám hluboký respekt a poděkování za rozvahu při posuzování provokačních kroků politiků Spojených států amerických, EU i NATO.

Na rozdíl od hegemonů Západu, usilujících za každou cenu o dosažení a realizaci absolutní světové nadvlády pomocí válečného konfliktu, si uvědomujeme, že třetí světová válka by byla tou poslední událostí pro převážnou většinu života na planetě Zemi.

Vyslovujeme přání, naději a podporu Vašemu mírovému řešení krize vyvolané silami reprezentujícími cizí imperiální zájmy. Odmitáme prosazované snahy USA a NATO o další bezprostřední přiblížení k území Ruské federace.

Podporujeme Vaše mírová úsilí při jednáních o řešení vzniklých i vznikajících ohnisek napětí ve světě. Věříme v zachování trvale pevného přátelství a solidaritu mezi našimi národy, věříme v příznivou, mírovou budoucnost našich zemí.

*Vlastenecké sdružení antifašistů Moravy a Slezska
Klub českého pohraničí Prostějov*

V České republice, Prostějov, 21. 10. 2014

Na pozvání přátel z Prostějova se setkání zúčastnili i zástupci VSA Brno.

○ NÁČELNÍCI GENERÁLNÍHO ŠTÁBU ARMÁDY ČESKÉ REPUBLIKY -

V letech 1989-1991 generálporučík Anton Slimák (1941), poté vojenské školství a ředitel Strategických studií Ministerstva obrany Slovenské republiky, 1991-1993 generálplukovník Karel Pezl (1927), poté poradce prezidenta Havla, 1993-1998 generálplukovník Jiří Nekvasil (1948), poté poradce na ministerstvu obrany, v diplomacii, nyní místostarosta Brandýsa nad Labem, následují armádní generálové Jiří Šedivý (1953, v letech 1998-2002), nyní konzultant zbrojovky General Dynamics a externí spolupracovník ministra Martina Stropnického, často na ČT 24 komentuje události na Ukrajině, Pavel Štefka (1954, v letech 2002-2007), poté v kopřivnické automobilce Tatra a nyní poradce Brněnských veletrhů a výstav, Vlastimil Pícek (1958, v letech 2007-2012), nyní vojenský poradce prezidenta republiky, Petr Pavel (1961), v letech 2007 do současnosti, nyní je předsedou vojenského výboru NATO. (*Pamatují armádní generály Ludvíka Svobody a Karla Klapálka, kteří prožili část svého života na frontách druhé světové války.*) Podle Jiřího Šedivého v rozhovoru pro Deník 1. srpna 2014 musí náčelník generálního štábu znát celý proces řízení armády z nejvyšších pater a za sebou mít pozici zástupce a kompetentního velitele, mít odpovídající strategické vzdělání na nějaké prestižní vojenské škole v USA, Velké Británii, Francii, Německu či Itálii, nevylučuje se ani vzdělání na Univerzitě obrany (*jeden z redaktorů se v naší televizi podívoval nad vzděláním, které Petr Pavel absolvoval na Vojenské akademii A. Zápotockého v Brně*). Podle Šedivého je už pravidlo, že nějakou dobu působí v zahraničních pozicích na mezinárodních štábech. Jména kandidátů na tuto funkci jsou konzultována s prezidentem, jako vrchním velitelem ozbrojených sil. (*Televizní strážci naší doby už loudili po ministrovi obrany, kdo nastoupí po Petrovi Pavlovi, asi aby se mohli hrbat v životopisu tohoto možného nástupce. Co kdyby měl vojenskou akademii v Brně nebo v Moskvě, to by byla pořádná porce, ale takovou radost jim pan ministr obrany neudělá.*)

○ **ZEĎ** - je titulky článku v MF Dnes z 21. července 2014. Jeho autor, náš přední reagano-bushovec Teodor Marjanovič uvedl, že Putin by se měl vydat na místo pádu malajsijského letadla, pokleknout u každého ve vedru se rozpádajícího těla a pokorně před

celým světem přislíbit, že zbytek života nebude dělat nic jiného, než se snažit o finanční a symbolickou nápravu zla, které se jeho přičiněním odehrálo. Ve světě se rysuje dělicí čára mezi těmi, kdo sestřelení letounu považují za zlom v dějinách, za Sarajevo sto let po Sarajevu, a těmi, kdo vyjadřují pohoršení, ale to je vše... Už před sestřelením bylo jasné, že válka na Ukrajině, započatá ruským zabráním krymského poloostrova, představuje velké ohrožení zvyklostí zaručujících starému kontinentu mír. Toto nepotrestat by znamenalo, že si kremelský vládce může příště znovu dovolit pouštět z lahve džina chaosu vyzbrojeného kvéry z ruských arzenálů a ohrožujícího svět ve svém okolí. Nadnárodní organizace, jako je

STŘÍPKY ZE ZÁKULISÍ

EU nebo NATO, zjevně iniciativu nepřevzou, musí se toho chopit jednotlivé státy - Nizozemci mají možnost napravit svou reputaci z roku 1995 (*jde o spoluodpovědnost za genocidu muslimů v Srebrenici*) tím, že se postaví do čela úsilí vojensky vkročit na východní Ukrajinu a postavit na hranici s Ruskem třeba bezpečnostní zeď, podobnou té, jakou se před palestinskými útoky jistí Izraelci. Ozve se spousta protiargumentů, že má Putin jaderný arzenál, proto není radno jej dráždit. Jenže takové bomby mají zatím západní země také, neboť pacifistickými iluzemi se ohánějící Obama ještě našťásti nestihl civilizovanou část světa odzbrojit od těchto zbraní (*chybí jen zvolání „Na Moskvu!“*).

○ **VYJÁDŘIL SE VLADIMÍR DLOUHÝ** - V rozhovoru pro Lidové noviny 4. září 2014 bývalý ministr průmyslu a obchodu, dnešní prezident Hospodářské komory řekl, že žádný obdiv k současné zahraniční politice Ruska nesdílí, ale příčiny toho, co se dnes děje, je nutné hledat po pádu železné opony. Gorbačov dostával ujištění, že bude-li souhlasit se sjednocením Německa, NATO se nebude dál rozšiřovat. Zaplatí pámbu za to, že se NATO rozšířilo o země střední a jihovýchodní Evropy. Ale sdělení z roku 2008, že je možno uvažovat o členství Gruzie a Ukrajiny v NATO, bylo velmi neodpovědné. Byl by to krok, který Rusy přesvědčil, že musí jednat tvrdě, bez skrupulí. Politika Putina má obrovskou podporu ruského

obyvatelstva, které je ochotno přinést oběti v životní úrovni. To je hlavní důvod, proč sankce vůči Rusku nebudou účinné. (*Trubačům globalizace v televizi se tyto názory pochopitelně nelíbily, i když si exministr protřečtil.*)

○ **PROMLUVIL STRATÉG ČSOB TOMÁŠ SEDLÁČEK** - V Hospodářských novinách 11. září 2014 napsal, že globální vliv USA je dán ekonomickou silou, kulturou, jazykem, který nemá čárky, háčky, shrnuto, jsou to Mc Donalds, Coca cola, rifle, svoboda, demokracie (*to, co bylo a je našimi globalisty obdivováno a prosazováno*).

○ **SYTÝ, AŽ PŘESYCCENÝ, NEVĚŘÍ OSTATNÍM** - Při projednávání státního rozpočtu na rok 2015 televizní moderátoři do omrzení projevovali obavy o růst státního dluhu. Je jich ústy promlouval exministr financí Miroslav Kalousek, kterého navíc skoro každý den do diskusí zvali. Např. poslankyně Kohoutová (ODS) se 15. září 2014 kategoričsky vyslovila proti zvyšování minimální mzdy, povede to k větší nezaměstnanosti. (*Měla by zkusit vycházet s minimální mzdou, ona je za vodou, nemá představu o životě rodin s dětmi, důchodců, samozvitelek.*)

○ **TŘI ČTVRTĚ STOLETÍ** - Tak nazvala svou úvahu Petruška Šustrová v Lidových novinách 19. září 2014. Sedmnáctého září 1939 Polsko zažilo na dvou frontách válku s beznadějnou přesilou: poté co ho 1. září přepadla od západu Hitlerova armáda, nastoupila od východu i armáda Stalinova. Hitler prý to měl snadné - vyspělý německý národ měl na zaostalý východ přinést civilizaci a zároveň si rozšířit životní prostor, vyhubit slovanské a židovské podlidi. Ale Stalin - potřeboval odčinit prohranou válku z roku 1920 a napravit historickou křivdu, Polsko mělo patřit sovětskému státu, nešlo prý o nic jiného, než o velice sprostou agresi, kráček ve stopách vyšlapaných ruskými cary... pakt s Hitlerem, pakt Molotov-Ribbentrop, řadí Stalina do úplně stejné kategorie jako hitlerovský nacismus... Polský ministr zahraničí měl 17. září 2014 přijet na návštěvu, ale on už jím není, polská vláda odstoupila, není jasné, zda jím bude v té příští. No, pořád lepší než Rudá armáda. (*Není jasné, proč takto svou úvahu ukončila. Její úvaha je mimo realitu, o níž jí dějepisci tenkrát řekli, přiznává, že asi zapomněla.*)

jk

aneb co přináší divadelní a hudební sezóna v listopadu a prosinci

Janáčkovovo divadlo premiéruje (21. XI.) Janáčkovu operu Věc Makropulos. Janáček se opět osvědčil jako libretista a s Čapkovým svolením zvolil pro hlavní hrdinku na rozdíl od Čapka smrt. Čapek po zhlédnutí opery byl okouzlen. Režisérem je David Radok, který po 20 letech emigrace ve Švédsku a působení v operních domech od Göteborgu po Tel Aviv a Tokio získal za režii Vojcka Albana Berge ve Zlaté kapličce cenu pojmenovanou po jeho otci.

Mahenovo divadlo reprizuje (3., 8., 9. XII.) Hostinu dravců podle novely Vahé Katcha v dramatině Juliena Sibra. Autor literární předlohy pišící pod zkratkou svého skutečného jména Vahé Khatchadourian je původem syrský Armén, vyrostlý v Libanonu. Arméni jsou nadaný národ, který více než 3500 let obývá Arménskou vysočinu, nejstarší křesťané od roku 301, starší než křesťanství Říma, s vlastním písmem z roku 405. Arméni prodělali pod tureckým panstvím tři fáze genocidy – v letech 1895-1896 bylo zabito 300 tisíc, roku 1909 – 30 tisíc a v letech 1915-1918 cca 1-2 miliony. Genocida 1915-1918 byla inspirací a vzorem pro genocidu Židů nacisty. Etnicky se tak vyčistila Velká Arménie, ležící na tureckém území pod Araratem. Zůstala Malá Arménie, která se v 19. století přimkla k ruskému carovi jako ochránci národních církví a pravoslavní – dnes Arménská republika s 3 miliony obyvatel. Ve světě žije cca 7 milionů potomků arménských uprchlíků, kteří se v minulosti rozešli do Sýrie a Libanonu, dnes žijí v Evropě ve Francii a nejvíc jich je v USA. Čtenář zná jména jako Charles Aznavour, vlastním jménem Aznavouryan, a William Saroyan. Vahé Katcha se 1928 narodil v Damašku, dětství prožil v Libanonu, od roku 1946 studoval na filmové akademii ve Francii, kde jako autor 25 románů, 15 scénářů a 2 divadelních her roku 2003 umírá. Jeho romány byly zfilmovány režiséry zvučných jmen jako André Cayatte a George Lautner a obsazeny hvězdami jako Curd Jürgens, Kirk Douglas a Mireille Darc. Hostina dravců byla zfilmována v roce 1964 v režii Christiana Jacquese. V podtextu jeho děl lze vystopovat osud jeho národa. V Hostině dravců příslušníci SS v obsazené Paříži nechají kolektivem zatčených „svobodně“ vybrat ze svého středu dva odsouzené na smrt.

Městské divadlo na Divadelní scéně uvádí v premiéře (13. XII.) Těžkou Barboru Voskovce a Wericha. Diváci poprvé hru viděli v režii Jindřicha Honzla na Václavském náměstí v divadle Rokoko 5. listopadu 1937. Byla to dusná doba. Pro dokreslení – koncertnímu publiku starší generace známý pianista Dr. Otakar Vondrovic jako dvaadvacetiletý získal stipendium francouzské vlády na pařížské École Normale de Musique. V závěrečné školní soutěži získal první cenu. Jeho profesor Alfred Cortot, evropská pianistická legenda, mu nabízel místo svého asistenta. Varoval ho, že Československo nebude existovat. Rok před premiérou v Rokoku vstoupil Hitler do demilitarizovaného pásma v Porýní a francouzská armáda pasivně přihlížela porušení tří článků versailleské mírové smlouvy. V době premiéry připravovali němečtí generálové připojení Rakouska k nacistickému Německu a od června 1937 byl vypracováván Fall Grün – vojenský úder proti Československu. Těžká Barbora reagovala na ohrožení republiky vnější – německým nacismem i vnitřní – domácím fašismem. V dnešní době jsou stále aktuální postavy zkorumpovaných konšelů, ochotných prodat svěřenou zemi komukoliv.

HaDivadlo premiéruje (22. XI.) jako hosta **Malé divadlo kjógenu**. Jde o světové unikum – japonskou divadelní formu, která vznikala v době Karla IV. V překladu kjógen znamená bláznivá nebo umně vyšperkovaná slova. Brněnská scéna kjógenu vznikla z podnětu českého dramatika, režiséra a mima Huberta Krejčího, japanisty Ondřeje Hýbla a předního představitele kjótské tradiční školy Ókura, mistra Šigejamy Šikého. Soubor Malé divadlo kjógenu se věnuje převážně studiu, realizaci a uvádění japonských frašek kjógen v českém jazyce. Premiérována bude fraška Hlemýžď.

Divadlo Husa na provázku uvádí (15. XI.) jako hosta Divadlo Archa s inscenací Petra Nikla Já jsem tvůj zajíc s podtitulem Dialo-

gy s maminkou. Jde o Libuši Niklovou, autorku nafukovacích hraček, které po půl století kultivovaly estetické cítění našich dětí. Dnes jsou vystaveny v Museum of Modern Art v New Yorku a autorka byla první českou umělkyní, vystavující v Louvru v Museu des Arts décoratifs. Petr Nikl její hračky v inscenaci používá a formou synovské výpovědi se tak vyrovnává s její předčasnou smrtí.

Divadlo Radost uvádí (18.- 23. XI.) Festival Radosti. Je věnován 65. výročí založení divadla a půjde o přehlídku inscenací Radosti včetně (20. XI.) Mozartovy Kouzelné flétny upravené režisérem Vlastimilem Peškou, absolutem skladby na JAMU. Přiznal se, jak ve studentském mládí horoval pro hudební experiment. S časovým odstupem při studiu Mozarta přichází nově a nově na rysy jeho geniality. Divadlo Radost v minulosti ovlivňovalo a kultivovalo nejméně tři generace dětí. Mnozí z pamětníků vzpomínají na školní besedy s členy Divadla Radost, kteří po zahraničních zájezdech do Asie předváděli exotické indonéské javajky, indické i vietnamské loutky a zprostředkovali tak širokým vrstvám poznání světa v tom nejněmnavějším věku.

Divadlo Polárka reprizuje (21.- 24. XI.) pohádku Františka Hrubína O Jirkovi a jeho třech psech. Téma pohádky je rozšířené v několika kulturách a zpracováno řadou autorů. Před Františkem Hrubínem ho zpracovala Božena Němcová.

Divadelní studio V reprizuje Nezvalovu Valerii a týden divů. Jde o pohádkové zpracování dívčí puberty, protkané surrealistickými obrazy básníka, který psal stejně lehce a přirozeně jako my ostatní dýcháme. Ne náhodou ji filmově zpracoval v roce 1970 Jaromil Jireš.

Scéna divadelní fakulty JAMU studio Marta premiéruje (30. XI.) Časoprostor v režii Zoji Mikotové. Její jméno znají diváci Radosti, ale hlavně je spojeno s oborem JAMU- Výchovná dramatika pro neslyšící. Této provenience je i inscenace.

Hudebně-dramatická laboratoř JAMU Divadlo na Orli premiéruje (22. XI.) Janáčkovu Lišku Bystroušku. V pojetí studentů JAMU bude Bystrouška z Bílovic, Ochozu a hájovny Na Jezírku nad Soběšicemi, kde všude je zasazen její život a důraz bude na její jazyk, což je horácká verze hanáckého dialektu.

Hudební fakulta JAMU v rámci Mezinárodního hudebního festivalu Eduarda Nápravníka uvádí (7. XI.) koncert ze skladeb autora, který dal festivalu jméno a dále Ludwiga van Beethovena, Vjačeslava Grochovského a Václava Trojana. Eduard Nápravník jako dvaadvacetiletý se v roce 1861 stal kapelníkem v orchestru knížete Nikolaje B. Jusupova v Petrohradě. Po dvouletém působení v knížecím orchestru náhodně zaskočil za klavíristu carského dvorního Mariinského divadla a 1862 je varhaníkem a pomocníkem kapelníka Mariinského divadla, kde působil po půl století od roku 1869 jako první kapelník. V Mariinském divadle uvedl 80 premiér, z toho 45 ruských oper. Byl vynikající dirigent a ruští skladatelé si jeho práce vysoce cenili. Uvedl na scénu opery Dargomyžského, Musorgského, Rimského-Korsakova i Čajkovského, jehož Symfonii č. 6, Patetickou premiéroval. S úspěchem komponoval opery ve stylu Glinky a Čajkovského. V Rusku se z nich dodnes hraje Dubrovskij podle Puškinovy literární předlohy.

Brněnská Filharmonie uvádí (15. XI.) v Besedním domě koncert zázračných dětí klavíristů Jana Vojtka, vítěze soutěže mladých klavíristů Amadea 2002, 2003, 2004 a Jana Čmejla, vítěze Amadea 2014, pod názvem Chci být slavný jako Mozart. V Janáčkově divadle uvedlo (11., 12. XI.) Epos o Gilgamešovi Bohuslava Martinů ve světové premiéře. Bylo uvedeno kritické vydání díla s původním anglickým textem s českými titulky. Jde o skladbu z roku 1955 - oratorium pro sólisty, sbor a orchestr v podání Filharmonie Brno, Českého filharmonického sboru za řízení Alexandra Markoviče.

Festival Janáček Brno 2014 uvede (21. - 29. XI.) ve všech hudebních sálech Brna i nekonvenčních prostorách širokou nabídku koncertů. Je věnován 160. výročí narození Leoše Janáčka a podti-

(Dokončení na straně 10)

(Dokončení ze strany 9)

tul má Happy Birthday Leoš. Uvede některá skladatelova zamilovaná díla, jako Bartókův první klavírní koncert (27. XI.), který s jeho tvůrcem Janáček diskutoval. Jejich osud byl podobný. Dětil je generaci rozdílných i úspěchů – u Janáčka ve druhé dekádě 20. století ve Vídni, u Bartoka během 2. světové války v USA. Oba vycházeli z hudebního folklóru a zanechali jako sběratelé fonografově nahrávky lidových písní. Janáček desítku, dnes v jeho památníku, Bartók přes tisícovku, dnes v muzeu v Budapešti. Jako premiéry zazní výše uvedená opera Věc Makropulos, jež festival zahájí, i výše uvedená Liška Bystrouška v produkci JAMU. Ta bude uvedena (26. XI.) i pražským Národním divadlem v režii Ondřeje Havelky. K této opeře bude připravena výstava – v roce 2014 uběhne od její světové premiéry právě 90 let. Její Pastorkyňa zazní (28. XI.) v podání Chorvatského národního divadla Zagreb a Výlety páně Broučkovy uvede (25. XI.) Národní divadlo moravskoslezské Ostrava. Na závěr festivalu zazní (29. XII.) Glagolská mše v původní verzi z roku 1927, v původním místě světové premiéry díla, s původními soubory, které účinkovaly při světové premiéře díla. Bude to na Stadioně Kounicova s orchestrem Janáčkovy opery Národního divadla Brno, sborem Janáčkovy opery ND Brno a Brněnským filharmonickým sborem Beseda brněnská. Pamětníci si tak budou moci vzpomínat na hudební zážitky před otevřením Janáčkovy opery v roce 1965 a škálu na Stadionu se

střídajících dirigentů, včetně Janáčkovy žáka Břetislava Bakaly.

Kino Art uvádí (13. XI.) v klubovém programu nazvaném Kino Asia film z československo-čínské produkce z roku 1954 Cesta vede do Tibetu. Jde o barevnou reportáž Čs. armádního filmu a čínských vojenských filmařů. Pojednává o stavbě silniční magistrály vedoucí z Tibetu přes nejvyšší hory světa do vnitrozemí Číny. Film byl na Biennale 1956 oceněn čestným uznáním. Hunger Games (21. - 23. XI.) je film z produkce USA z roku 2012, který celosvětově utržil přes 691 milionů dolarů a stal se nejvýdělečnějším filmem studia Lionsgate. V post-apokalyptické budoucnosti musí určení chlapci a dívky ve věku od 12 do 18 let bojovat o život v Hladových hrách – Hunger Games a tak korigovat přemnožený druh homo. K aktuálnosti tématu si stačí na internetu otevřít konspirační teorie, týkající se budoucnosti. Mapy ke hvězdám (24. XI.) kanadského režiséra Davida Cronenberga z roku 2014, proslaveného mimo jiné hororem Moucha, je panoptikem deviantních postav, shromážděných kolem Hollywoodu. Boj sněžného pluhu s mafií (26. XI.) skandinávské produkce je parodie na krimi příběh. Zdá se, že návštěvníci kina Art si užijí nadmíru „intelektuálního“ uvolnění. Doufejme, že je o tom bude informovat bulletin, který má ambice se stát filmovým magazínem. Zatím by stačilo, aby je informoval včas. Uvidíme, zda náměstek primátora za vítězného Žití Matěj Hollan to myslí s brněnskou kulturou vážně, nebo se jedná jen o předvolební rétoriku. /V/

Ondráš oslavil své šedesátiny

Dvěma říjnovými koncerty oslavil v Brně své šedesátiny Vojenský umělecký soubor Ondráš. Představilo se na nich téměř 200 účinkujících a jak Ondrášovská suita v Mahenově divadle, tak Ondrášovské ozvěny v Janáčkově divadle vyvrcholily nadšenými ovacemi publika - standing ovations.

Ondráš je poloprofesionálním uměleckým tělesem, věnujícím se prezentaci bohaté lidové kultury - hudby, zpěvu a tance. Jeho dramaturgie se zaměřuje na zpracovávání národopisného materiálu etnografických oblastí České republiky a inspiraci hledá i v lidové kultuře sousedních států i v jiných uměleckých žánrech. Každoročně mívá kolem 200 vystoupení po celé republice a reprezentuje svou vlast i v zahraničí.

Jeho historie se začala psát v roce 1954 v Olomouci, kdy nesl název Vojenský soubor písní a tanců Jánošík. Do Brna přesídlil v r. 1957. Změny v dějinách Československa, rozdělení republiky, se odrazily i ve změně názvu souboru. Od roku 1993 nese nynější název a za zmínku stojí, že mu hrozil i zánik: o zrušení Ondráše usilovala tehdejší ministryně obrany V. Parkanová. Naštěstí jej nepotkal osud Čs. státního souboru písní a tanců, zrušeného rozhodnutím ministra kultury v první polovině devadesátých let.

Cimbálová muzika Ondráše se nyní chystá do Vídně, kde bude

hrát k tanci i poslechu 19. listopadu. S pořadem nových i léty prověřených hudebních, tanečních a pěveckých čísel Živá kronika vystoupí Vojenský umělecký soubor Ondráš 29. listopadu v kulturním domě v Krumvíři. V prosinci ho čeká série vánočních koncertů: 10. - v Olomouci, 11. - v královopolském Semilassu, 15. - v Bojkovicích a 26. - v chrámu sv. Petra a Pavla v Brně. Cimbálovka bude 20. prosince vyhrávat v brněnském hotelu Voroněž.

(Obrázky - <http://vusondras.cz/>)

mil

Salon Q prezentoval v Brně díla 38 výtvarníků

Křížová chodba na brněnské Nové radnici byla od 8. října dějištěm 52. výstavy Salon Q, soustřeďující výběr 110 prací od 38 autorů, kteří jsou členy výtvarné sekce mezioborového uměleckého Sdružení Q. Byl to výběr třetiny z dodaných exponátů, více se jich do Křížové chodby nevešlo. K výstavě byl vydán katalog v grafické úpravě Marka Trizuljaka.

Své práce vystavovalo 14 výtvarníků z Brna. Zaujalo mne, že mezi vystavujícími nechyběl ani čtyřidevadesátiletý Jan Rajlich, z jehož podnětu je Brno od r. 1964 dějištěm mezinárodního bienále užité grafiky. Mezi jeho čtyřmi kolážemi byly dvě úplně poslední, dokončené před dvěma roky a vystavované poprvé. Od jeho čtyřiašedesátiletého syna Jana Rajlicha byly na letošním Salonu Q dva ofsetové plakáty – letošní pro výstavu korejské

asociace vizuálních designerů Vidak a loňský Auto-Matic-Design.

Myšlenka založit toto široké umělecké společenství výtvarníků, literátů, hudebníků, divadelníků i architektů Sdružení Q se zrodila na sklonku roku 1967. Zformovalo se a deklarovalo svůj vznik v roce 1969. Nyní má Sdružení Q ve svých sekcích 120 členů, žijících hlavně na Moravě, ale také v Čechách, na Slovensku a dokonce v Číně, Japonsku, Itálii, Německu, Portugalsku a Srbsku. Pro své členy, hosty a příznivce vydává čtvrtletně Kvě-buletýn, jehož redakce i grafická úprava jsou dílem Jana Rajlicha mladšího za spolupráce Aleny Rajlichové a také jednou za čas výpravné Q-almanachy. Tím nejnovějším jedenáctým ze začátku letošního roku se mohli potěšit i návštěvníci vernisáže Salonu Q 2014.

Bohumil Hlaváček

Významné jubileum profesorky Jarmily Krátké

ru. Vroucí cit Julie z Dvořákova *Jakobína*, který zaznívá z její árie, je tak blízký i paní profesorce Krátké. Je to její nejmilejší role. Paní prof. Jarmila Krátká má vztah ke svému kraji, má vztah ke své zemi.

Narodila se 15. 11. 1934 ve Žďánicích na okrese Kyjov. V rodinném prostředí se pěstovala láska k hudbě. Studia na gymnasiu v Bučovicích a další léta strávená v Brně na pedagogické fakultě ji přivedla ke studiu zpěvu. Prošla cestou přes folklór, tak blízký moravskému srdci, k ochotnickému divadlu. Studium zpěvu pokračovalo posléze na konzervatoři v Brně.

Od 11. 1. 1960 získala angažmá ve Zpěvohře státního divadla v Brně. Zde, během devítiletého působení nastudovala celkem 39 rolí ve 34 titulech. Stále přitom studovala sólový zpěv na JAMU v Brně. Její talent, hlasové předpoklady a především umělecké výsledky se stávaly zárukou uměleckých zážitků. Odborná kritika hodnotila kladně bezpečnost pěveckého podání, jasnou výslovnost, čisté intonační ladění, i koloraturní lehkost. Nejen velký hlasový fond, ale i skvělý herecký projev zdůrazňovala tehdejší kritika. Pracovitost a píle nesla své výsledky, přitom si paní Krátká zachovala nelíčenou skromnost, přímou ostych z jeviště.

Na JAMU absolvovala v r. 1962-67 v roli Micaeli v *Bizetově Carmen*. Působení Jar. Krátké v opěře státního divadla

v Brně jsou větší či menší role, kdy zdomakovala svůj pěvecký i herecký projev. Z této doby zaznamenáváme 36 operních rolí. Se souborem opery Státního divadla se zúčastnila řady vystoupení v zahraničí (Florencie, Lipsko, Athény, Ženeva, Barcelona, Varšava, Vídeň, Lodž, Palermo). Z ohlasů odborné kritiky je možné citovat přirozenou muzikálnost, hudební vkus, procítěnost - jsou vrozené přednosti jejího projevu. Nerozeznává velké a malé role, pociťuje stejnou zodpovědnost, proto má sympatie u diváků různého zaměření.

Velkou součástí profesního života J. Krátké je její koncertní a pedagogická činnost. Od r. 1971 je členkou Svazu dramatických umělců, od r. 1980 členkou Svazu čes. skladatelů a koncert. umělců. Propaguje hudbu současných skladatelů (Kohoutek, Blažek, Konvalinka) účastní se mezinárodních hudebních festivalů, zpívá Janáčka, Martinů. Účinkuje na koncertech s Moravským kvartetem a Dechovým kvintetem Státní filharmonie Brno.

Prof. Krátká vyučuje v r. 1969-70 na JAMU v Brně zpěv a hlasovou výchovu. V té době podstatně zasáhla do tvorby a revize osnov svého předmětu. Absolventi kateder syntetických divadelních žánrů působí po celé republice a jména jako Zedníček, Junák, Talpová, Gvozdová jsou dostatečně známá. Pro studenty katedry syntetických divadelních žánrů napsala učební text nazvaný „Kapitoly z metodiky výuky zpěvu pro potřeby muzikálového a činoh. herectví (1976). V r. 1977 zpívá v Novosibirsku - Konzervatoř M. I. Glinky -, je konzultantkou české hudby. Další kapitolou je práce J. Krátké v rozhlase. Je to nahrávka celé řady operních árií a písňového repertoáru našich i světových klasiků. V r. 1969 pro ni píše skladatel Jaromír Podešva *Sonátu pro soprán a klavír*, která byla natočena v čes. rozhlase a posléze mnohokrát reprízována. Svých odborných znalostí využívá prof. Krátká při práci v porotách uměleckých soutěží např. Interpretační soutěž MK ČSR pro mladé koncertní umělce v sólovém zpěvu, Pěvecká soutěž A. Dvořáka v K. Varech. Předsedala v celostátním kole soutěže žáků LŠU v sólovém a komorním zpěvu, této soutěži se věnuje i nadále.

Na JAMU v Brně pracuje od r. 1970. V r. 1976 byla jmenována docentkou zpěvu, od r. 1982 je Jar. Krátká profesor-

Jarmila Krátká v roli Ireny v opěře J. Myslivečka „Tamerlán“ (1967 - vlevo) a v titulní roli Hany Glavariové ve „Veselé vdově“ Fr. Lehára (1966).

kou. Od r. 1976 do r. 1990 jako prorektorka JAMU, v letech 1983-1990 jako vedoucí katedry zpěvu. Od rozdělení JAMU na 2 fakulty v r. 1990 vyučuje zpěv v atelierech muzikálového herectví na divadelní fakultě této školy.

V oblasti operního zpěvu se její absolventky úspěšně uplatňují na českých i zahraničních scénách. V Brně Jitka Zerhauová, Hana Kobzová a Adriana Hlavsová. V Ostravě Tamara Summerová, v Č. Budějovicích Romana Pátková a ve Volksover Regina Renzová. Řada jejich absolventů se věnuje pedagogické činnosti, jejími studentkami byly i nositelky „Ceny Thálie“ - Alena Antalová, Petra Jungmanová a Regina Renzová.

Paní profesorka Jarmila Krátká si oblíbila kraj kolem Staré Říše. Každá česká krajina má své kouzlo. Klidný půvab, mírná návrší a velká zahrada nabízí klid a nerušené soukromí. I mne v letošním létě okouzila tato krajina.

Paní prof. Krátká je duší každého předvánočního koncertu Výboru národní kultury v Brně. Celá léta nám se svými studenty a absolventy přináší velké umělecké zážitky a radost. Pestrý pořad každého koncertu je zárukou každoroční úspěšnosti a milým závěrem celého roku.

Naše vážená a milá paní profesorko, dovolte mi, abych Vám upřímně a vděčně stiskla ruku a vyslovila u příležitosti Vašeho jubilea přání všeho nejlepšího, dobrého zdraví, hodně radosti z Vašich studentů a ještě mnoho krásných dnů. Děkujeme Vám spolu s Vašimi příznivci za Vaše umění, za práci, kterou obětavě věnujete ve jménu hudby a krásy našemu VNK v Brně.

Marie Veselá

Výbor národní kultury v Brně

Naši listopadoví jubilanti

- 2.11. **Karla MOUCHOVÁ**, 61 let, ZO 3023, **Zdeněk NÁDENÍČEK**, 59 let, ZO 3003,
 5.11. **Růžena MALÍKOVÁ**, 75 let, ZO 0102,
 6.11. **Jaroslava URBÁNKOVÁ**, 70 let, ZO 2710,
 7.11. **Vladimír KELLNER**, 65 let, ZO 3033,
 8.11. **František BRŮŽEK**, 84 let, ZO 1505, **Tibor DÁVID**, 62 let, redaktor a člen MěV,
 10.11. **Blažena MAŠKOVÁ**, 90 let, ZO 0305,
 11.11. **Iva KRIŠOVÁ**, 39 let, ZO 3023,
 12.11. **Marie ŠTOURÁČOVÁ**, 80 let, ZO 0423, **Pavel VÍTEK**, 85 let, ZO 0427,
 13.11. **Marie SRBECKÁ**, 85 let, ZO 2705
 14.11. **Marie SAMKOVÁ**, 89 let, ZO 2710,
 15.11. **PaedDr. Anna ŠTOFANOVÁ**, 71 let, členka MěV,
 16.11. **Alexandr FOIT**, 66 let, ZO 1508, **Jiří FUKSA**, 61 let, ZO 0102,
 17.11. **Marie VROŽINOVÁ**, 89 let, ZO 0305,
 18.11. **Nina JAHODOVÁ**, 81 let, ZO 2202, **Jaroslav KLÍMA**, 73 let, ZO 3003,
 20.11. **Věra RÁCKOVÁ**, 91 let, ZO 1508, **Ing. Bohumil REICHSTADTER, CSc.**, 91 let, ZO 2202, **Emílie MUSILOVÁ**, 91 let, ZO 2710,
 21.11. **Jitka VESELÁ**, 70 let, ZO 1505,

- 23.11. **Hana KOPKOVÁ**, 70 let, ZO 2703, **Jaroslav KOPECKÝ**, 60 let, ZO 0505,
 24.11. **Jaromír JOKL**, 86 let, ZO 0305, **Štefan KULAŠA**, 81 let, ZO 1508,
 26.11. **Marie STRNADOVÁ**, 90 let, ZO 1508, **PhDr. Aleš KOPKA**, 83 let, ZO 2703, **JUDr. Ladislav NÁDENÍČEK**, 68 let, ZO 0102,
 27.11. **Zdeňka HORŇÁKOVÁ**, 84 let, ZO 1505, **Marie VYHNALÍKOVÁ**, 82 let, ZO 0305,
 28.11. **Emil PETRŽELA**, 89 let, ZO 1505, **Matěj ŠKOVAN**, 25 let, ZO 3023, **Františka KANOŠOVÁ**, 88 let, ZO 2705
 29.11. **Božena ODLOŽILOVÁ**, 92 let, ZO 0505, **Pavel SVOBODA**, 66 let, ZO 2703, **Libuše STŘECHOVÁ**, 87 let, ZO 2705

Všem našim oslavencům děkují za práci pro stranu a socialistickou společnost ZO (MO) a MěV KSČM, LKŽ Dobromysl a k přání dlouhých let a dobré zdraví se připojuje také redakce ECHO.

*Pietní akt u sochy E. Beneše 28. 10. 2014.
Foto Tibor Dávid.*

Výbor národní kultury v Brně

Vás srdečně zve na pořad

SLOVANSKÉ DĚDICTVÍ V BULHARSKU

(beseda + promítání fotografií z cest po Bulharsku)

Autor pořadu: Jiří Miča

Pořad uvádí: Marie Veselá

Pořad se koná ve středu 19. listopadu 2014 v 17.00 hodin, Křenová 67, Brno, zasedací sál II. poschodí. (tramvaj č. 8, výstup zastávka Masná)

Žije v našich vzpomínkách

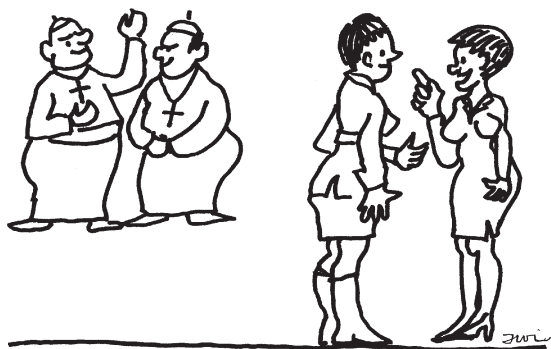
Před 15 lety - 11. listopadu 1999 - opustil naše řady bojovníků za lepší svět soudruh prof. PhDr. Silvestr NOVÁČEK, CSc., dlouholetý člen strany, znalec a badatel nejnovějších dějin našeho národa.

Specializoval se na dějiny dělnického hnutí a KSČ, byl předsedou komise těchto dějin při OV KSČ Břeclav a členem podobné komise při Jm KV KSČ v Brně. Jeho monografie, stati a články neztrácejí na významu a aktuálnosti.

Poctivý a skromný komunista a dobrý člověk žije v naší paměti.

Karel JANIŠ

NEJEDNÁ SE O ŽÁDNÝ ZÁZRÁK. PRACHY JDOU RUKU V RUCI S MOCÍ. SOUČASNÝ VZESTUP LIDOVců VE VOLBÁCH NENÍ ZÁZRÁK, ALE JE TO DŮSLEDEK ŠTĚDRÝCH CÍRKEVNÍCH RESTITUCÍ.

JSOU PĚKNĚ VYPASENÍ. ALE, ŽE JIM NEVADÍ, ŽE TY POTRAVINY MAJÍ NEKŘESŤANSKÉ CENY ?

